

Sygn. akt I KK 172/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **B. K.**
skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 6 czerwca 2022 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w G.
z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K [...],

- 1. uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania;**
- 2. obciąża Skarb Państwa wydatkami związanymi z rozpoznaniem kasacji Prokuratora Generalnego.**

UZASADNIENIE

B. K. został oskarżony o to, że:

I. W dniu 10 października 2020 r. w G. na ul. N., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środek

odurzający w postaci marihuany w ilości 0,45 grama brutto oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 2,80 grama brutto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. W nieustalonych dniach miesiąca września 2020 r., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru trzykrotnie udzielił G. S. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 3 gram za łączną kwotę 90,00 zł ustalając z nim jednocześnie odroczenie terminu zapłaty,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt IIK [...]:

uznał oskarżonego B. K. za winnego popełnienia:

I. zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

II. zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar jednostkowych wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił

oskarżonemu na okres próby 3 lat, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 7 maja 2021 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając je w całości na niekorzyść B. K.. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 57b k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu B. K. za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. kary roku pozbawienia wolności, w sytuacji gdy zgodnie z treścią wskazanego przepisu, Sąd skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 k.k. winien wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia (do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia), a zatem powyżej roku;

- art. 69 § 1 k.k. i w konsekwencji art. 73 § 1 k.k., polegające na warunkowym zawieszeniu na okres próby wynoszący 3 lata wykonania orzeczonej wobec B. K. kary łącznej roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i oddaniu go w tym czasie pod dozór kuratora w sytuacji, gdy stosownie do brzmienia wskazanych przepisów, Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku i wówczas oddać skazanego pod dozór kuratora w okresie próby, a niniejszym wyrokiem wobec oskarżonego została orzeczona kara łączna przekraczająca ten wymiar.

W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W myśl art. 57b k.k. skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości

powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia. Tymczasem Sąd Rejonowy w G. wymierzył B. K. za popełnienie czynu stanowiącego występki z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. karę roku pozbawienia wolności. Skoro czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożony jest karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności, to trzeba się zgodzić z autorem kasacji, że Sąd pierwszej instancji, wymierzając karę roku pozbawienia wolności, rażąco naruszył wskazany przez Prokuratora Generalnego w zarzucie 1. kasacji przepis.

W pełni podzielić także należy stanowisko skarżącego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącej obrazę przepisów art. 69 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k.

Wysokość orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w sposób istotny wpływa na możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zawarta w art. 69 § 1 k.k. regulacja - wobec jednoznacznego brzmienia tego przepisu - nie pozostawia wątpliwości, że warunkowo zawiesić można wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku. Nie może zatem budzić wątpliwości, że Sąd Rejonowy w G. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej wobec skazanego B. K. kary pozbawienia wolności w wymiarze roku i 2 miesięcy dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego, jednocześnie oddając go w tym czasie pod dozór kuratora.

Konsekwencją tego naruszenia było oczywiście błędne zastosowanie przepisu art. 73 § 1 k.k.

W zaistniałej sytuacji należało uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu ponownym Sąd ten wyda stosowne rozstrzygnięcie, zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym. Zadbaj również o to, by wydane przezeń orzeczenie zawierało również datę jego wydania, a nie tylko rozpoznania sprawy (art. 413 § 1 pkt 2 k.p.k.).

